

РЕШЕНИЕ

№ 4130

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3638** по описа за **2022** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба от Я. А. Л. срещу Решение от 25.03.2022г., постановено по нахд № 205/2020г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 6586 от 21.11.2019г., издадено от началник отдел "Контрол на републиканската пътна мрежа" - дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" - Агенция "Пътна инфраструктура" - С., с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв., на основание чл.53, ал.1, т.2 от Закон за пътищата /ЗП/, за нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б."а" от ЗП.

Касаторът твърди в жалбата си, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. В него не е посочена дата и място на извършване на нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Неправилно нарушението е вменено на водача на ППС, след като същият няма отношение към снабдяване с разрешение за превоз. Задължение е на собственика или на превозвача да снабди водача с необходимото разрешително и именно тези физически лица следва да бъдат санкционирани по ЗП. Отговорност за водача е предвидена само в чл. 177, ал.3 от ЗДвП, но такава не е ангажирана с процесното НП. На следващо място се оспорват контролните правомощия на А. като се твърди, че същите се упражняват само в

присъствие и на орган на МВР. Сочат се аргументи за маловажност на нарушението. Искане се отмяна на оспореното съдебно решение и потвърденото с него НП. Подробни съображения касаторът излага в писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът по касация - началник отдел "Контрол на републиканската пътна мрежа" - дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" - Агенция "Пътна инфраструктура" – С., чрез юр. Н., изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че АУАН и НП са издадени от оправомощени органи. Нарушението е безспорно установено, като касаторът е осъществявал превоз с извънгабаритно МПС без разрешително или квитанция за платена пътна такса. Нарушението е с висока степен на обществена опасност, доколкото МПС се е движило по републикански път, и е важна неговата безопасност от гл.т. на износването му. Отговорен за нарушението е именно водачът на ППС, защото е управлявал същото без разрешително, а не защото не притежава разрешително. Става въпрос за различни нарушения като първото е по чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“, а второто – по чл. 53, ал.1, т.2 от ЗП. Неоснователно се въвежда и терминология от ЗАвтП, който борави с понятието превозвач. Същото е и положението с чл. 177, ал.3 от ЗДВП, който касае безопасност на движението, а не безопасност на пътната инфраструктура. В същия смисъл при нарушение по ЗП органите на МВР имат второстепенно и подпомагащо, респ. незадължително участие в проверките, които органите на А. извършват при контрола за спазване на ЗП. Извършеното нарушение не е маловажно, защото касаторът не е проявил необходимата професионална компетентност да се запознае и спазва действащата нормативна уредба. Поради това се иска отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна. От фактическа страна СРС е установил следното:

Я. Л. работил като шофьор в [фирма]. На 29.10.2019г. бил издаден пътен лист за извършване на превоз на товари от Л. с МПС с рег. [рег.номер на МПС], марка „М.“, модел „Актрос“ (с 4 оси и с 2 управляеми оси), собственост на дружеството. Около 09,40ч. камионът е забелязан и спрял от органите на А. за проверка на път II-18 на 1 км след разклона за Б. шосе при [населено място]. Инспекторите извършили измерване с ролетка на разстоянието между осите на МПС-то, което било 1,37м. и с електронна везна било отчетено натоварване 33,600г. Установили надвишаване нормите на допустимото натоварване на МПС от 19т., поради което поискали от водача да представи разрешение /разрешително или квитанция за платени пътни такси/, издадено от А., но водачът не представил такова. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, на приложената към него разписка, е вписано "кв. №121012170097704/ 29.10.2019г., 14,40ч. - 210,00". В АУАН е посочено, че е нарушена нормата на чл.26, ал.2, т.1, б."А" от ЗП във вр. с чл.37, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, а като нарушител е посочен касатора. Въз основа на АУАН е издадено оспореното НП, с което на същия на основание чл. 53, ал.1 от ЗП е наложена глоба в размер на 1000лв.

По делото е приложена въпросната квитанция за пътна такса от 210лв., платена около 5 часа след съставяне на АУАН, както и разрешително № РИ-4914 от 30.10.2019г. за бъдещ превоз на насипен товар с процесния камион по маршрут – магистрала Х., р-н

Кривина. Представен е протокол за измерване на превозното средство с електронна везна, верифицирана до 28.06.2020г. съгласно декларация за съответствие на л. 32, и сертификат за съответствие на джобна ролетка № 1397/18, неръждаема, 5м. Използването на посочените средства за измерване е разрешено със заповед № А-616 от 11.09.2018г. на за председателя на ДАМТН. Изслушани са и свидетелските показания на актосъставителя, които потвърждават посочената по-горе фактическа обстановка.

В резултат съдът е извел правен извод, че е извършено нарушение, тъй като по посочения път се е движил товарният автомобил, надвишаващ значително нормите на допустимо максимално натоварване на МПС от 19 т. без необходимото разрешително или предварително заплатена такса за превоз на извънгабаритен товар. Прието е също, че правилно е санкциониран водачът на МПС, а не собственика, защото именно за водачът законът предвижда налагането на санкция. В случая е извършен превоз на товари от професионален водач на ППС, което е нарушение на ЗП, а не на ЗДвП. Отхвърлени са аргументите за маловажност на нарушението, доколкото същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други от същия вид. При тези доводи СРС е потвърдил НП.

Настоящата съдебна инстанция намира, че решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав намира, че АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице. По делото е приложена Заповед № РД-11-1267/17.10.2019 г. на председателя на УС на А., в която фигурира актосъставителя като оправомощен да съставя актове за установяване на административни нарушения на актове по прилагането на ЗП, както и заповед № РД-11-1266 от 17.10.2019г. на същия орган, с която на началника на отдел „КРПМ“ е възложено да издава НП на физически и юридически лица по съставени от оправомощени служители на А. АУАН по ЗП

С разпоредбата на чл.26, ал.2, т.1, б."а" от ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Съгласно чл.53, ал.1, т.2 от ЗП се наказват физическите лица нарушили разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗП или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности по движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Именно като водач на моторното превозно средство, който непосредствено извършва дейността по движение на тежкия товарен автомобил без надлежно издадено разрешение, Л. е извършил нарушението. Касаторът е физическото лице, извършител на нарушението по смисъла на чл.53, ал.1 от ЗП. За превозвача е задължението да осигури разрешителното по чл.15, ал.3 от Наредбата, но за водача тежи задължението да осъществи превоза при спазване на изискванията на закона, включително да разполага с издадено разрешително. Неизпълнението на това задължение от страна на водача обуславя отговорността му по чл.53, ал.1 от ЗП, поради което и дадената от административно-наказващия орган квалификация е законосъобразна. В този смисъл са неоснователни възраженията на касатора за приложение на ЗАвтП, защото в посочените разпоредби от ЗП не се използва понятието „превозвач“. Неотносима е и разпоредбата на чл. 177, ал.3 от ЗДвП, доколкото този закон касае изискванията към пътните превозни средства за участие в движението, а ЗП засяга управлението на безопасността на пътната инфраструктура.

Участието на органите на МВР в контрола на извънгабаритните ППС, осъществяван от А., е с цел съдействие, и не подменя административно-наказващият орган, нито квалификацията на нарушението.

Предвиденото в чл.53, ал.1 от ЗП административно наказание глоба е в размер от 1000 лв. до 5000 лв. С оспореното НП Я. Л. е наложена глоба в минимален размер от 1000 лв. Не са установяват основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като констатираното нарушение и обстоятелствата по извършване на същото разкриват типична за общия случай на нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.,а“ от ЗП степен на обществена опасност на деянието, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение.

От изложеното следва, че СРС е постановил оспореното решение в съответствие с материалния закон, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал.1 във вр. с чл.221, ал.2, пр.2 от АПК,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.10.2019г., постановено по нахд № 14011/2018г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав.

ОСЪЖДА Я. А. Л. да заплати на агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 80лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.